

மேட்சை

டிசம்பர் 2008

தமிழ் தகவல் நடுவத்தின் மாதாந்த வெளியீடு

இதழ் 2

தமிழர் அடையாளத்தைத் தக்க வைக்கும் தொல்பொருள்களின் தேவை

தமிழ் பேசும் மக்களின் மூதாதையர்கள் கடந்த முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்திய உபகண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இன்றைய மரபணுவியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. நாம் பேசும் தாய்மொழியின் பூர்வீக வம்சங்களும், நமது வாழ்வியலின் பண்பாட்டு அம்சங்களும் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து நம் முன்னோர்களால் சிந்து சம வெளி வழியாக இந்தியாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டன என்பதை இன்றைய தொல்லியல் ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஏழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கடைசிப் பனி யுகத்தின் இறுதியில் உலகை தழ்ந்திருந்த பனிப்பாளங்கள் உருகி கடல் மட்டம் 80 மீ.முதல் 100 மீட்டர் வரை உயர்ந்த போது இந்திய உபகண்டத்தில் இருந்து இலங்கை ஒரு தீவாக பிரிந்து போனதாக இன்றைய நிலவியல் ஆய்வுகள் அறியத் தருகின்றன.

நமது மூதாதையர்கள் அன்று பேசிய முப்பாட்டி, பாட்டி மொழிகளில் இருந்து வழி வழியாக வந்து பிறந்த நம் தாய் மொழி தமிழ். இம் மொழியைக் குறைந்த பட்சம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பேசி வருபவர்கள் தமிழ் மக்கள். ஆனாலும் தமிழுக்கென்று ஒரு நாடு உலகில் இன்று இல்லை. அரச ரீதியாக நம் மக்களின் பாரம்பரியங்கள் பேணப்படுவதும் இல்லை.

இப்பாரம்பரியப் பண்புகள் தலைமுறை தலைமுறையாக நமக்கு நம் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற அருஞ்செல்வங்கள். இவற்றை நாம் காப்பாற்றியாக வேண்டும். நம்மைத் தொடர்ந்து வரும் சந்ததியினருக்கு இவற்றை விட்டுச் செல்ல வேண்டும். இதற்கொரு வழி சமைப்போம். அதை எந்நாளும் காப்போம்.

இன்று தமிழ் மக்கள் உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் தமது சமயத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்காக ஏராளமான இந்துக் கோயில்களை இயக்கி வருகின்றனர். நாம் கடந்த பதினாறு நூற்றாண்டுகளாகப் பேணி வரும் சமயத்திற்கே இத்தனை கோயில்கள் இருக்கும் போது, நமது பத்தாயிரம் ஆண்டுகாலப் பாரம்பரியத்தைப் பேணும் தமிழ்த் தாய் கலையகங்கள் இவற்றில் பத்தில் ஒன்று தானும் இருக்க வேண்டாமா?

நாம் வாழ்ந்து வரும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும் தமிழன்னைக்கான ஒரு கலையகத்தையாவது நாம் அமைக்க வேண்டும். அந்த அகங்களிலே நமது நாகரிக வரலாறுகள், வாழ்க்கை இயல்புகள், பண்பாட்டு விழுமியங்கள், கலாச்சாரக் கருளுலங்களைக் கொண்ட சான்றுகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அச்செல்வங்களை நமது நாகரிக வளர்ச்சியை அறிய விழையும் ஆய்வாளர்களுக்கும், நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்கும் விட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

இம்மாதிரியான ஒரு திட்டத்தை பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் தகவல் நடுவம் ஆரம்பித்தது. பல்வேறு காரணங்களால் இந்தக் கனவு நனவாகவில்லை.

உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களில் பணவசதி படைத்தவர்கள், வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் மனது வைத்தால் போதும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒவ்வொரு தமிழர் தொல்லியலகத்தை, கலாச்சார காவலகத்தை நாம் ஆரம்பித்து விடலாம். இன்றைய காலகட்டத்தின் கட்டாயத் தேவை இது!

புதிய நூற்றாண்டின் வெட்கக் கேடு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி தொடக்கம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட மலையக மக்கள், மனித உரிமைகள் பல மறுக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அடிப்படை உரிமைகளான தகுந்த உணவு, வாழ்விடம், மருத்துவ சுகாதார வசதிகள், கல்வி இல்லாத நிலையில் இருந்தும், கடுமையான உழைப்பின் மூலம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்துக்கு அடித்தளமாகத் திகழ்கிறார்கள். ஏற்றுமதி வருமானத்தில் கணிசமான அளவைப் பெற்றுத் தரும் துறையாக பெருந்தோட்டப் பகுதி இன்றும் இருந்து வருகின்றது. 1948ம் ஆண்டு சுதந்திரத்துக்குப் பின் மலையக மக்களது குடியரிமையும் வாக்குரிமையும் சட்டங்கள் மூலம் பறித்தெடுக்கப்பட்டன. மலையகத் தமிழர்களின் உரிமைப் பறிப்பில், வடக்கைச் சேர்ந்த சில தமிழ்த் தலைவர்கள் இலங்கை அரசுக்கு உடந்தையாகச் செயலாற்றியது வருந்தத்தக்கது. பெருந்தோட்டங்கள் 1972ல் தேசியமயமாக்கப்பட்ட போது, அன்றாடத் தேவைகள் மறுக்கப்பட்டு, மலையகத் தமிழர்களுக்கு எதிராகப் பெருமளவில் வன்முறையும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. மலையக மக்களைக் கலந்தாலோசிக்காது, இலங்கை இந்திய நாடுகளுக்கிடையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட 1964ம் ஆண்டு சிறிமாசால்திரி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானோர் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இலங்கையில் இருந்த மேலும் பலர் நாடினமையினால் அல்லலுறும் நிலைமை தொடர்ந்தது. 2003ம் ஆண்டின் குடியரிமைச் சட்டத்தின் மூலம், நாடினமை ஒழிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டாலும், அதன் விளைவுகள் தொடர்கின்றன என்பதும், அரசியலமைப்பில் மலையக மக்களைப் பாதிக்கும் பாகுபாட்டுச் சரத்துகள் தொடர்கின்றன என்பதும் தான் உண்மை.

1985ம் ஆண்டு இலங்கை தேசியப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் முயற்சியான திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது மலையக மக்களின் உரிமைகள் தமிழ்த் தரப்பினால் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டு, "இலங்கையைத் தாயகமாகக் கருதும் எல்லாத் தமிழர்களின் முழுக் குடியரிமையும் மற்றைய அடிப்படை உரிமைகளும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்", என்ற கோரிக்கை திம்புக் கோட்பாடுகளில் உள்ளடக்கப்பட்டது. ஆனால் 2002ம் ஆண்டின் ஒஸ்லோ பேச்சுவார்த்தைகளின் போது மலையக மக்களின் உரிமைகளும் அபிலாசைகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஒஸ்லோ பிரகடனத்திலும் இவை உள்ளடக்கப்படவில்லை. மலையக மக்கள் தொடர்ந்தும் அடிப்படை உரிமைகளை நிறைவேற்றும் நியாயத்துக்குப்

புறம்பானதாகும். அவர்களது உரிமைகளை மேம்படுத்திப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது வடகிழக்கு அரசியற் கட்சிகள், மனித உரிமை நிறுவனங்கள், இலங்கை அரசு ஆகியவற்றின் தலையாய கடமையாகும்.

அரசின் தவறுகளினால் மலையக மக்களுக்கு எதிராக எழுந்துள்ள சமூக அநீதிகளை கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்வியியல் பீடாதிபதி பேராசிரியர் சந்திரசேகரம், இலங்கை மன்றக் கல்லூரியில் 27 ஆகஸ்ட் 2007இல் சமூக அபிவிருத்தி, சமூக அநீதி ஒழிப்பு அமைச்சின் எதிர்கால வேலைத் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படையான கொள்கைகளை இனங் காண்பதற்கான செயலமர்வில் ஆற்றிய உரையில், பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

பலருடைய நோக்கம் சமூக அநீதியை இல்லாதொழித்தல் என்பதால், நியாயத்தன்மை என்னும் எண்ணக்கருவின் விளக்கங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம். பொருளியலாளர்களின் நிலைப்பாட்டின்படி, நியாயத்தன்மை என்பது முறையான வருமானப் பங்கீட்டில் தங்கியிருக்கின்றது. கல்வியாளர்களின் நோக்கில், பின்தங்கிய பாடசாலைகள், சமூகங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் ஆகியோரின் தேவைகளுக்காக விசேட ஒதுக்கீடு செய்வதே இது குறிக்கின்றது. சட்ட அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரை சட்ட விதிகளைக் கண்டிப்பான முறையிற் பிரயோகிப்பதால் ஏற்படும் நியாயமற்ற விளைவுகளைக் குறிக்கின்றது. சமூக அநீதி, வறியோரைப் பொறுத்த வரையான மற்றவர்களின் கட்டப்பாடு என்பன பற்றி எல்லாச் சமயங்களும் கூறியுள்ளன. பல்வேறு பண்பாடுகளும் சமயங்களும் பல அம்சங்களில் வேறுபட்டாலும், நியாயத்தன்மை பற்றிய அவற்றின் கருத்து ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

அண்மைக் கால ஆராச்சிகளின்படி தனிநபர்கள் பெருமளவில் நியாயத்தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். தத்துவ சிந்தனைகளிலும் மரபுகளிலும் நியாயத் தன்மை ஒரு பிரதான விடயமாக இருந்து வந்துள்ளது. பிளேட்டோவின் கருத்துப்படி, ஒரு அரசு மிக மோசமான வறுமையையும் தேசிய சிதைவையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்றால், செல்வம் ஒரு சிலரிடம் குவியும் நிலையும் அதன் ஆபத்தான விளைவுகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சமூகக் குறிக்கோள் பெருந்தொகையானவர்களுக்குப் பெருமளவு மகிழ்ச்சியை வழங்குவதாக இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை முறையை முன்வைத்தவர் ஆங்கில அறிஞர் ஜெர்மி பென்டம் ஆவார். அண்மைக் காலங்களில் இந்தியப் பேராசிரியர் அமார்த்தியா சென், மற்றும் ஜோன் ராவ்ஸ்,

குழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்முடியைத் தாமாது உயற்று பவர்க்கு - (குறள் 1024)

தமது குடியை உயர்த்துவதற்காகக் காலம் தாழ்த்தாது வினாந்து உழைப்பவர்களுக்கு, அக்காரியத்தை முடிக்கும் திறம்பற்றி அவர் சிந்திக்க வேண்டாமல், தானே அது முடிவுறும்.

If the objective is to uplift the down-trodden fellowmen, even without extensive deliberations, results will come

முன் பக்கத் தொடர்ச்சி...

ஜோன் றோமோ போன்ற அறிஞர்கள் “சமூக நீதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் சகல தனிநபர்களுக்கும் சுதந்திரங்களும் வளங்களும் கிடைக்கத் தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும்” என்றனர். சகல மக்களுக்கும் முதல்நிலைப் பொருட்கள் கிடைக்கத்தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும். இதிலிருந்தே நியாயத்தன்மை உருவாகும். வறியவர்களின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களில் அவர்களுக்கு இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதே நியாயத்தன்மையின் அடிப்படை. சம வாய்ப்புக்களின் அடிப்படையிலேயே நியாயத்தன்மை உறுதிப்படுத்தப்பட முடியும். நியாயத்தன்மை என்பது குடும்பப் பின்னணி, இனம், சாதி, பாலினம் என்பவற்றிற்கு அப்பால் சுய மேம்பாடடைவதற்கான வாய்ப்புக்களே என இவர்கள் கூறினர்.

தேசிய இனம், இனம், பாலினம் என்பவற்றிற்கேற்ப வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமாயின் அது அடிப்படையில் நியாயமற்றது. இதனால், மனித ஆற்றல் விரயமாகின்றது. அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்கள் தவற விடப்படுகின்றன. நீண்ட கால அபிவிருத்திக்கு நியாயத்தன்மை மிகவும் அவசியமானது. சமூக அநீதி ஒழிக்கப்பட்டால் சகலரும் சமூக ரீதியில் இயங்க முடியும், அரசியல் செல்வாக்குடன் விளங்க முடியும், அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்ய முடியும்.

சமத்துவம் இல்லாவிடில் அரசியல் குழப்பம், நெருக்கடி, பொருளாதார ஆற்றலின்மை என்பது ஏற்பட வழியுண்டு. சமூகநீதி பேணப்படுவதால் வறுமை ஒழிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. வறியவர்கள் அபிவிருத்தி செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்ள முடிகின்றது. சமூகத்தின் வளங்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. சமூக முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. செல்வாக்கும் வருமானமும் அற்ற வறியவர்கள் நியாயத்தன்மையுள்ள சமூகத்தில் பல வாய்ப்புக்களைப் பெறுகின்றார்கள். எனவே, முன்பின்னைப் பருவ வளர்ச்சி, பாடசாலைக் கல்வி, சுகாதார சேவைகள், சமூகப் பாதுகாப்பு என்பவற்றில் நியாயத்தன்மையை ஏற்படுத்தி மனித ஆற்றல்களை அதிகரிப்பதால் வாழச் செய்ய முடியும்.

நடவடிக்கைகள், குறைகள் பாரபட்ச நடவடிக்கைகள் (positive discrimination) என்பவற்றின் ஊடாக சமூக அநீதிப் பிரச்சனையைக் கையாள முடியும். இலங்கையில் அப்பிரச்சனையைத் தாமதமின்றிக் கையாளாவிட்டால், சமூகத்தில் விரக்தியும், வேதனையும் அதன் விளைவாக சமூகக் கிளர்ச்சிகளும் ஏற்படுவது சாத்தியமானது. எனவே, எங்கெங்கு சமூக அநீதி காணப்படுகின்றது என்பதை இனங்கண்டு அதனை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

சகலரையும் பாடசாலைகளில் அனுமதித்து விட்டால் மட்டும் போதாது. சகல பிள்ளைகளும் சமஅளவான கற்றல் தேர்ச்சிகளைப் பெறுதல் வேண்டும். அத்துடன், பாடசாலைக் கல்வியின் விளைவாக சம அந்தஸ்துடைய வாழ்க்கைத் தராதரங்களையும், சமூக அந்தஸ்தையும், அரசியல் அதிகாரத்தையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், சகல சமூகங்களும் வறுமை, எழுத்தறிவின்மை, சுகாதார வசதிகளின் பற்றாக்குறை போன்ற பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்குகின்றன. இப்பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான கொள்கையாக்கம் தேவையென்றாலும் பெருந் தோட்ட மக்களின் நிலைமை விசேடமாகக் கவனிக்கப்படல் வேண்டும்.

இச்சமூகத்தின் ஒரு முக்கியமான பண்புக்கூறு, அதன் மக்களில் 70 வீதமானவர்கள் பெருந்தோட்டங்களுக்குள்ளேயே வாழ்கின்றனர். இதனால் பெருந்தோட்டத்துடன் இணைத்து இம்மக்கள் பெருந்தோட்டச் சமூகம் என இனங்காணப்படுகின்றனர். பிற சமூகங்களுக்கு இப்படியான அடையாளங்கள் இல்லை. அவர்களது 170 ஆண்டு கால வரலாறு பெருந்தோட்டங்களிலேயே கழிந்துள்ளது. மலேசிய பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்ந்த இந்தியர்கள் பெரும்பாலும் அங்கிருந்து வெளியேறி நகர்ப்புற தொழில்களை நாடி விட்டார்கள். இவ்வாறான சமூக நகர்வு இலங்கையில் ஏற்படவில்லை. அதே வேளை, இலங்கையில் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில் படிப்படியாக விரிவடைந்து வந்த பாடசாலைக் கல்வியானது பிற சமூகங்கள் மத்தியில் தாராளமான சமூக நகர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பல தலைமுறைகளாகத் தொடர்ந்து பெருந் தோட்டங்களிலேயே கட்டுப்பாடான வாழ்க்கையை நடாத்தும் இப்பெருந்தோட்ட மக்கள், சமூக ரீதியான அநீதிக்கு உள்ளாகி உள்ளனர் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது. அயலிலும் சர்வ தேச ரீதியாகவும் ஏற்பட்டு வரும் பொருளாதார, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, அரசியல் மாற்றங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது, எதுவித மாற்றத்திற்கும் உட்பட்டாத வாழ்க்கை முறையை இவர்கள் பின்பற்றி வருகின்றனர். வெளியிலுக் மாற்றங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு உள்ளவர்களும் அதற்காகக் கிளர்ந்தெழாது பொறுமை காத்து வருகின்றனர். இது ஒரு அபாயமான நிலையைக் குறித்து நிற்கின்றது.

குறைந்த எழுத்தறிவு, குறைந்த சுகாதார வசதி, குறைந்த போசாக்கு, அதிகரித்த சிசு மரணவீதம், கௌரவமான மனித வாழ்க்கைக்கு சற்றேனும் பொருத்தமற்ற லைன் வீடுகள் எனும் பாதகமான சூழ்நிலையில் மனிதர்கள் எவ்வாறு வாழலாம் என்பதற்கான ஒரு முன்மாதிரியை இவர்கள் உலகிற்கு வழங்கியுள்ளனர். கடந்த 40 ஆண்டு காலமாக அடிப்படை உரிமைகள், குடியரிமை, வாக்குரிமை, அரசாங்க மட்டத்தில் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் உரிமை என எதுவுமின்றி, பொறுமை காத்து வாழக் கற்றுக் கொண்டவர்கள் இம்மக்கள். புதிய நூற்றாண்டில் சவால்களை எதிர் கொள்ளத் தேவையான தகவல் தொழில்நுட்பத் திறன்களோ, ஆங்கில மொழியறிவோ இன்றி மிக எளிமையான, எதுவித உயர் அபிலாசைகளும் அற்ற சமூகமாக வாழ்ந்து வருகின்ற இவர்கள் உலகத்திற்கு ஒரு சிறந்த படிப்பினையாகவும் அமைகின்றர்.

புதிய நூற்றாண்டிலும் இச் சமூகத்தை தொடர்ந்து 19ம் நூற்றாண்டு நிலைமையில் வைத்திருப்பது தேசிய ரீதியாக ஒரு வெட்கத்திற்குரிய விடயம் மட்டுமல்ல, தேசிய அபிவிருத்திக்கான ஒரு தடைக்கல். இச் சமூகத்தின் சீர்கேடுகளை உள்ளடக்கி, அவர்களின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகளைப் பொறுத்த வரையிலான சமூக அநீதி என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, பொருத்தமான கொள்கையாக்கத்தில் தீவிரமான ஈடுபாட்டை செலுத்த வேண்டும்.

சென்ற மாதம் இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கனடாவிலும் கலாநிதி முருகர் குணசிங்கத்தின் ‘இலங்கையில் தமிழர்’ என்னும் வரலாற்று நூல் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் பல நூல்களும் மட்டக்களப்புத் தமிழர் பற்றிய சில நூல்களும் வன்னியர் வரலாற்றுத் திருகோணமலை போன்ற ஓரிரு நூல்களும் வெளிவந்த போதிலும் இலங்கை முழுவதிலும் வாழ்ந்த தமிழர் பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் குறைவாகவே வெளிவந்துள்ளன. சி. எஸ். நவரத்தினத்தின் ‘Tamil and Ceylon’ (1958); சி. சிவரத்தினத்தின் ‘Tamils in Early Ceylon’ (1968); ஜி. தனபாக்கியத்தின் ‘இலங்கையின் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாச்சாரமும்’ (1988); க. குணராசாவின் ‘ஈழத்தவர் வரலாறு’ (1996); சி. க. சிறும்பலத்தின் ‘ஈழத்தமிழர்தொன்மை’ (2001); பரமு பல்பரணத்தின் ‘பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும்’ (2001); கா. இந்திரபாலாவின்: ‘Tamils in Sri Lanka – Evolution of ethnic identity’ (2005) என்பன முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

இந்த நூல்கள் எதிலும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்குப் பின்னர் அமைந்த இலங்கைத் தமிழரின் பிற்கால வரலாறு கூறப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நூலில் இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு தமிழரின் தோற்றமும் ஆரம்ப வரலாறும் (கி மு 300 கி பி 300); ஓர் இருண்ட வரலாற்றுக் காலம் (கி பி 300 கி பி 900); சோழர் ஆக்கிரமிப்பும் அதன் விளைவுகளும்; யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் வன்னிச் சிற்றரசுகளும்; போர்த்துகேசர் ஆக்கிரமிப்பும் தமிழர் பிரதேசங்களின் அழிவும்; டச்சுக்காரர் ஆக்கிரமிப்பும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களைச் சரண்டையமையும்; பிரித்தானியரின் ஆரம்ப ஆட்சிக்காலமும் தமிழரும் தமிழரின் விழிப்புணர்வும் எழுச்சியும் பிரித்தானியர் அதிகாரமும் தமிழரின் ஆட்சியுரிமை நிராகரிப்பும்; இலங்கை அரசின் அரசியல் நடவடிக்கைகளும் தமிழ்த் தேசியத்தின் எழுச்சியும் ஆகிய பத்து அத்தியாயத் தலைப்புகளின் கீழே கூறப்படுகிறது.

இந் நூலிலுள்ள முதல் அத்தியாயமான ‘தமிழரின் தோற்றமும் ஆரம்ப வரலாறும்’ என்ற பகுதியில் பெரும்பாலும் பேராசிரியர் இந்திரபாலா தனது ‘இலங்கையில் தமிழர்’ என்ற நூலில் கூறிய கருத்துக்களை திரும்பவும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

முற்காலத்தில் இலங்கையில் பேசப்பட்ட ஆதி மொழிகளில் ஒன்றான; ‘எடு’ மொழி (பாளியில் ‘எவு’ சிங்களத்தில் ‘ஹென்’) இன்றைய மொழியியல், சொற்றோற்றவியல் (etymology) ஆய்வாளர்களால் திராவிடத் தாய் மொழியாக இனம் காணப்படுகிறது. சிங்களம் எலுவினிருந்து பிறந்த ஒரு மொழியே ஒழிய (எலு + பாளி) ‘எவு’ என்கிற ஆதிப்பெயர்

கலாநிதி குணசிங்கத்தின் ‘இலங்கையில் தமிழர்’

சிங்கள மொழியை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது என்பது தவறான கருத்தாகும்.

தென்னிந்திய பெருங்கற்காலக் கருவூலங்கள் முக்கியமாகத் தாழிப் புதையல்கள் திராவிட மக்களுக்குரிய தனித்துவமான பண்புகள் என்பதே ஆல்சின் (Allchin) சைல்ட் (Gordon Child) போன்ற தொல்லியல் விற்பன்னர்களின் முடிபாகும். இப்பண்புகளே இலங்கையில் பொம்பரிப்பு அனூராதபுரம் மாந்தை ஆனைக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளில் காணப்படுகின்றன. இப்பண்புகளை ‘இரும்புக் கலாச்சாரம்’ என்ற குடையின் கீழ் கொண்டு வர முயற்சிப்பது இதன் திராவிடத் தனித்தன்மையை இழக்கச் செய்வதற்காக சில வரலாற்றாசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் ஓர் உபாயமாகும். இந்தப் பொறியில் நமது வரலாற்றாசிரியர்கள் விழுந்துவிடக்கூடாது.

பெருங்கற் கலாச்சாரத்தின் தோற்ற காலம் உலகில் இரும்பு அறிமுகப்படுத்துவதற்கு 1500 ஆண்டுகள் முற்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பெருங்கற் கலாச்சாரம் கி.மு 2500 ஆண்டுக் காலங்களில் மத்திய தரை நாடுகளில் ஆரம்பமாகி கி.மு. 2000 இல் பசுமைத் தரை நாடுகளுக்குப் (Sumeria, Elam) பரவி கி.மு. 1500 இல் சிந்து வெளிக்கும் கி.மு. 1200 இல் தென்னிந்தியாவிற்கும் பரவிவிட்டது. (Gordon Child) இப் பண்பின் பரம்பல் மூல ஈழத்திராவிட மொழியின் (proto Elamo-Dravidian) பரம்பலை ஒத்திருப்பது நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியதாகும். (McAlpin)

கி.மு 1200-1000 ஆண்டு காலப் பகுதியில் இரும்பு அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது தென்னகத்தின் பெருங்கற் கலாச்சார மக்கள் அதன் உபயோகத்தை தாம் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதே சரியான கணிப்பாகும். (Junichi Fukao)

கி.பி 300க்கும் கி.பி 900க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியை நாம் ‘இருண்ட வரலாற்றுக்காலம்’ எனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை.

‘சரித்திரம் என்பது ஏட்டிலும் எழுத்திலும் மட்டுந்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. தொன்மையான கருவூலங்களும் அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிக்கப்படும் தொல் பொருட்களும் பண்டைய மனிதனின் ஆற்றலைக் காட்டும் அழிவற்ற வரலாற்றுப் பதிவேடுகளை’ என்பார் எனது பேராசிரியர் கோடன் சைல்ட்.

‘History need not be a written record. Every ancient artefact and archaeological find is an indelible record of human endeavour and ancient history’.

இக்காலப்பகுதிக்குரிய தமிழ் நாணயங்களும் (ப.புஷ்பரணம்) தமிழ்க் கல்வெட்டுகளும் (பு வேலுப்பிள்ளை, சி பத்மநாதன், ப புஷ்பரணம்): தென்னிந்திய வகை எலும்புக் கூடுகளும் (K A R Kennedy) இலங்கையில் பல பாகங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை வரலாற்று ஆதாரங்களாகும்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் வன்னிச் சிற்றரசுகளும்’ என்ற அத்தியாயம் சிறு பகுதியாக உள்ளது. இதை இரு அத்தியாயங்களாக எழுதியிருக்கலாம்

இந் நூலிலுள்ள போர்த்துகேசர், டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலங்கள் ஆழமாக ஆய்வுசெய்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழரின் விழிப்புணர்வு, தமிழ்த் தேசியத்தின் எழுச்சி என்பன இந் நூலின் மிகச் சிறப்பான பகுதிகள்.

மொத்தத்தில் இந் நூலைப் படித்தபோது முதல் தடவையாக முழுமையான ஓர் இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்று நூலைப் படித்த நிறைவு ஏற்படுகிறது.

ஈழத் தமிழர் வரலாறு என்பது, இவ்வின்ம தொடர்பாகக் கிடைக்கும் பலதரப்பட்ட சான்றுகளின் துணை கொண்டு பகுதி பகுதியாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய ஒரு பெருங்கோட்டை.

பல வரலாற்றறிஞர்களின் துணையோடு ஒரு பல்கலைக் கழக நிறுவனம் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய இக் கோட்டையை தனியொரு மனிதனாக இருந்து, இன்று உருவாக்கித் தந்தமைக்காக கலாநிதி குணசிங்கத்திற்கு நாமெல்லாம் என்றென்றும் நன்றியுடையவர்களாவோம்.

இவ் வரலாற்றுக் கோட்டையில் ஆங்காங்கே சில கற்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். வருங்காலங்களில் இவற்றையெல்லாம் அடைத்து விடலாம்.

-சிவ தியாகராஜா

M R LAWS SOLICITORS

Incorporating Ranjit & Co.

180 Mitcham Road, Tooting, London SW17 9NJ

Tel: 020 8767 9717 / 020 8672 3447 Fax 020 876 9684 DX: 58860 Tooting South

Email : mrlawssolicitors@yahoo.com

This firm does not accept service via email. This firm is regulated by the Law Society

WE CARRYOUT ALL TYPES OF LEGAL WORK

பாம்பு

தீண்டிய மரணங்களும்

சுகாதார

வைத்திய நல வசதிகளும்

இலங்கைத் தீவின் உலகவங்கியின் நிதி உதவியுடன் செயற்படுத்தப்படும் நியாய திட்ட வலுநியா மாவட்ட அலுவலகத்தில் சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராக கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக பணியாற்றும் வாப்ப்புக் கிடைத்தனாலும் மாவட்டத்தின் நூற்று முப்பத்து ஏழு கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்களுடன் நெருங்கி பணியாற்றுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

பணியாற்றிய காலப் பகுதியில் மகிழ்ச்சியான நல்ல நிகழ்வுகளும் துன்பமான, தீய நிகழ்வுகளும் என் மனப்பதிவேட்டிலும் தீனப்பதிவேட்டிலும் பதிந்திருந்தன.

அவற்றில் என் உள்ளத்தை உருக்கி உறக்கத்தை கலைத்து என் உள்ளத்துக்குள்ளேயே பல கேள்விகளை எழுப்பி, சம்பவத்திற்கான காரணங்களை கண்டறிய விளைந்த சம்பவம் தொடர்பாக சில வரிகள் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கின்றேன்.

வலுநியா மாவட்ட நகரின் மையப்பகுதியில் இருந்துவடக்காக ஓழந்தை வரை சென்று அங்கிருந்து மேற்காக பதினாறு கி.மீ. மேற்காக சென்றால் கோவில் குஞ்சுகளும் எனும் கிராமத்தை காணமுடியும். இக்கிராமத்தை சுற்றி அடர்ந்த உயர்ந்து வளர்ந்த காடுகளும், சிறிய நீர்ப்பாசன குளங்களும், வயல்களும், பயன்தரு பயிர்கள், செங்கபில மண்வளம், சிறந்த நிலக்கீழ் நீர்வளம் என்பன இயற்கையாக காணப்படுவதுடன் இக்கிராமத்தின் குடியிருப்பாளர்களாக 353 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட 93 குடும்பத்தினர் வசிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு அடிப்படை தேவைகளைப் பெறுவதற்கு ப.நோ.சு.சங்கம், 11ம் வருடம் வரை கல்வி பெறக்கூடிய வளப்பற்றாக்குறையுடைய பாடசாலை, வைத்திய தாதிப்பர்கள் அற்றதும் அடிப்படை மருத்துவ வசதிகள் அற்றதுமான ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் போன்ற சில வசதிகளுடன் தமது தேவைகளை தம்மளவில் ஈடு செய்யக் கூடிய கடின உழைப்புடன் வாழ்ந்து வந்தவர்கள்.

நாட்டில் நடைபெற்றதும் நடந்து கொண்டு இருப்பதுமான இனமுரண்பாட்டு யுத்தம் வலுநியா பெரு நகரத்துடன் இருந்த அவர்களது சகல தொடர்புகளையும் துண்டித்து தனிமைப்படுத்தியதும் அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு கூட சீரற்ற போக்குவரத்து பாதைகள் ஊடாக சென்று அவர்களது தேவைகளை நிறைவுசெய்யவேண்டி இருந்தது.

எனக்கு நல்ல நினைவு இருக்கிறது. அக் கிராமத்தவரது நிலையறிந்து எமது நிறுவனத்தால் அவர்களுக்கு மேற்கொள்ளக் கூடிய பணிகள் எவை என அடையாளம் காணும் பொருட்டு 2003ம்

ஆண்டு முதன்முறையாக சென்றிருந்தேன். அங்கு கலந்துரையாடிய போது அவர்களின் நிலை கண்டு வேதனைப்பட்டதுடன் வேகமாக எதனையும் நல்லதை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற உணர்வுரீதியான எண்ணம் ஏற்பட்டது.

அந்த முயற்சியால் ஓராண்டு காலப்பகுதிக்குள் கிராமத்தவர்களது முழுமையான பங்கேற்புடனும்; (Participation) பங்களிப்புடனும் (Contribution) பல்வேறு அபிவிருத்தி பணிகளை முன்னெடுக்க முடிந்ததுடன் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்திலும் முன்னேற்றகரமான பல மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. எனினும் 2003 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாத முற்பகுதியில் ஒரு அதிர்ச்சியான சம்பவம் கேள்வியுற்றேன். 13 வயது சிறுவன் ஒருவனை அவனது படுக்கையறையில் நித்திரையில் அரவம் தீண்டியதாகவும் மற்றையவர்கள் காலையில் எழுந்தபோது, அவன் மட்டும் விசம் பரவி மயங்கிய நிலையில் இருந்ததாகவும் சிரமத்தின் மத்தியில் தொலைதூரம் இருந்த வைத்திய நிலையத்திற்கு அவசரமாக எடுத்துச் சென்ற போதும் உரிய மருந்துகள் இல்லாமலும் தகுந்த சிகிச்சையை வழங்க முடியாமல் வைத்தியர்களும் உயிர்ப்பாது சிறுவன் உயிரும் பிரிந்து விட்டது.

மீண்டும் 9வது நாள் குடும்பத் தலைவர் ஒருவர் இரவு 8 மணியளவில் கிணற்றுடிக்கு செல்லும் போது பாம்பு தீண்டியதாகவும் தீண்டிய பாம்பைக் கொண்டு அந்தையும் எடுத்து வைத்திய நிலையம் சென்றதாகவும் எனினும் நிலையத்தில் உரிய மருந்தை பேணி பாதுகாப்பற்றகான மருந்துகள் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் இன்மையால் பொருத்தமான மருந்துகள் இன்மையால் தம்மால் முதல்தவி மட்டுமே செய்து வேறு நிலையத்திற்கு மாற்றுவதாக கூறி அதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொண்டிருக்க அவரத்தின் விசம் அவரது உயிருக்கு விடை கொடுத்து விட்டது என அவரின் உறவுக்காரர் கண்களில் நீர் பெருக்கெடுக்க வேதனைபுடன் கூறினார்.

மீண்டும் அதே மாதத்தின் கடைசி வாரத்தின் 4வது நாள் இன்னொருவர் தனது படுக்கையறையில் உறக்கிக் கொண்டிருந்த போது ஏதோ ஒரு பொருள் மேல் இருந்து கிழி விழுந்ததை உணர்ந்து கையால் தட்டியதாகவும், அப்போது அரவம் தீண்டியதாகவும், உடனேயே அரவத்தை அவர்கள் கொண்டு விட்டதாகவும், ஏற்கனவே இருவர் வைத்திய நிலையத்திற்கு சிகிச்சைக்கு சென்று பயனளளிக்காது மரணித்து விட்டதனால் வைத்திய நிலையத்தில் நம்பிக்கை இழந்த இவர்கள் விசக்கடிக்கு உள்ளூரில் வைத்தியம் பார்க்கும் ஒருவரிடம் சென்றுள்ளனர். எனினும் தீண்டிய அரவம் கொடிய விசமுடையது என்பதனால் உள்ளூர் வைத்தியத்தால் விசத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே அவரது உயிரும் பிரிந்து விட்டது.

இச்சம்பவங்கள் கிராமத்தவரினதும் ஏனையவர்களதும்

மனங்களை துன்பப்படுத்தியதுடன் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் விசக் கடிக்கான காரணத்தையும் அவர்களது உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தவறியமை பற்றியும் தமக்குள் ஆராய்ந்தனர். எனினும் அநேகமானவர்கள் அதனை சில நாட்களின் பின் மறந்திருப்பார்கள். ஆனால் என் மனதில் இது பற்றி பல கேள்விகள் எழுந்ததுடன் பல விடைகளையும் தந்துள்ளனர்.

1. ஏன் வன்னிப் பிரதேசத்தில் விசப் பாம்புகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

மூன்று சகாப்தங்களாக நிலவும் யுத்தம் அதிலும் 1996ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2001 ஆம் ஆண்டு வரை இடம் பெற்ற வன்னி மீதான கடுமையான சமர்க்களினால் ஏவப்பட்ட எறிகணைகள், விமானத்தாக்குதல்கள் போன்றவற்றினால் அங்கிருந்த ஏராளமான மயில்களும், கீரிகளும் கொல்லப்பட்டதுடன் அநேகமானவை வேறு பிராந்தியம் நோக்கி இடம்பெயர் வைத்து விட்டன. பாம்புகள் புற்றுகளிலும், மரப் பொந்துகளிலும் வாழ்வவை என்பதனால் அவற்றிற்கு யுத்தத்தால் அழிவுகள் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவு.

மேலும் அப்பகுதிகளை விட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முழு மக்களும் இடம்பெயர்ந்து விட்டதனால் கிராமம் எங்கும் காடுகளும், புதர்களும், புற்களும் மீள் உருவாக்கம் எடுத்திருந்தன. இவை பொதுவாகவே விச ஜந்துகளின் வாழ்விற்கும் விருத்திக்கும் உவப்பானவை. இதனால் வன்னிப் பிரதேசத்தில் பாம்புகளின் பெருக்கத்தில் வளர்ச்சியில் பெரும் வீச்சு காணப்பட வாய்ப்பிருந்தது.

2. படுக்கை அறையுள் எப்படி பாம்பு செல்ல வாய்ப்புள்ளது. அது பற்றியும் ஆராயும் போது வன்னியில் ஏற்பட்ட யுத்தம் அங்குள்ளவர்களின் விடுகளை முற்றாக அளித்து விட ஆராணிகளின் பின் மீளக் குடியேறியவர்கள் தமக்கென்று அமைத்த வீடுகளின் கூரைகளை பனையோலைகளாலும், கீடுகளாலும் வேய்ந்திருந்தனர். யுத்தத்தால் ஏற்கனவே அங்கிருந்த பனைவளமும், தென்னை வளமும் அழிந்து போக கீடுகளுக்கும் ஓலைகளுக்கும் பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. எனவே ஒரு முறை வேய்ந்த கீடுகளையும் ஓலைகளையும் பேணி பாதுகாப்பற்றகாக அவர்கள் வருடாவருடம் வைக்கோலால் அவற்றின் மீது கவசம் இட்டு பாதுகாத்துக் கொள்கின்றனர். எனினும் காலம் கடந்து செல்ல கீடுகளுக்கும் ஓலைகளுக்கும் இய்த்து இறந்து போக அதற்குள் கொறவணன் புழு எனும் உயிரி தானாகவே தோன்றும். இதை உண்ண அங்கு எலிகள் இரைதேடி தானாக வந்து விடும். அவற்றிற்கு கீடுகு ஓலை வேச்சல் வாழ்வதற்கு வசதியாகி விடும். பாம்பு இரை தேடி மழைக்கால பகுதிக்குள் வெளியே திரியும். அவற்றிற்கு இரை கிடைப்பதும் அக்காலப் பகுதிக்கு குறைவு. அத்தோடு வெள்ளம் தோன்றும் போது பாம்புகள் புற்றுக்குள்ளும், உயர்த்திலுமான பகுதிகளிலே வாழ எத்தனிக்கும். உயரமான வீடுகளின் மேலே வெள்ளம் காரணமாகவும் இரை தேடுகின்ற பாம்புகள் ஏற அங்கு அவற்றிற்கு எலிகள் சவையான உணவு.எலி பிடிக்க முயலுகின்ற பாம்பு தவறுதலாக கூரையில் இருந்து விழாந்தையில் விழுந்து அங்கிருந்து உறக்கத்தில் இருப்பவர்களை உடல் பாகத்தில் ஏதேனும் ஒன்றை முட்டி நகரும் போது உறக்கத்தில் இருப்பவர்கள் தமது உடல் அசைப்பர். அப்போது அரவம் அவர்களை தீண்டுகின்றன. இவை தான் கொடிய சம்பவங்களுக்கு காரணமாகின்றன.

எனினும் மருத்துவ விஞ்ஞானம் வளர்ந்த நிலையில் இவற்றிற்கு எல்லாம் தகுந்த சிகிச்சை அளித்து மனித உயிரைக் காப்பாற்றாற்றிக் கொள்ள வழி இருந்த போதும், இலங்கைத் தீவில் இனமுரண்பாடு மேலோங்கிய கொடிய யுத்தம் வடகிழக்கு தமிழர் தாயகப் பகுதிக்கு திட்டமிட வகையில மருத்துவ தேவைகளையும் வசதிகளையும் தடுத்து விடுகின்றன.

- தவச்சல்வன்

புலம் பெயர்ந்த தமிழரும் பிள்ளைகளின் கல்வியும்

பொதுவாக, மிகச்சிறிய வயதிலேயே பிள்ளைகள் தமது உணர்வுரீதியான, ஒழுக்க, நேர்மையுணர்வுக்குரிய மற்றும் உடற்பலம் போன்றவற்றை பல வகையான கல்விப் பண்புப் பயிற்சிகள் மூலம் பெற்றுக் கொள்வார்கள். கல்வி கற்றல் என்பதைப் பொதுவாக விதிமுறைகளுக்குரிய கல்விப் பயிற்சியின் மூலம் அறிவாற்றலைப் பெறும் ஒரு வழிமுறை எனலாம். ஆனால் இத்தகைய அறிவாற்றலைப் பெறும் வழிமுறை ஒரு பிள்ளை பள்ளியில் சேரும் போதுதான் ஆரம்பமாகின்றது என்பதல்ல. கல்வியாற்றல் வீட்டிலேயே ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. அறிவாற்றலைப் பெறுதல் ஆசிரியர் மூலம்தான் பெறலாம் என்பதல்ல. பெற்றோரிடம் இருந்தும், குடும்ப அங்கத்தவர்களிடம் இருந்தும், நல்ல நண்பர்களிடம் இருந்தும், ஏன் ஓரளவு பழகிய சமூக அங்கத்தவர்களிடம் இருந்தும் கூடப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், துரதிஸ்டவசமாக உலகில் பலருக்கு இத்தகைய வாய்ப்புக்கள் கிடைப்பதில்லை. இலங்கையில் தமிழ் பிரதேசங்களில் வாழும் பிள்ளைகள் இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம். தொடர்ந்து நடக்கும் போரினால் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் போய் விடுகின்றன. பாடசாலைகள் பாதிக்கப்பட்ட நிலை, தகுந்த ஆசிரியர்கள் புத்தகங்கள் இல்லாத நிலை, மேலும் நாளாந்த சீவியத்திற்கு வழியில்லாமல் பிள்ளைகள் உழைப்பிற்கு போகும் நிலை இப்படியெல்லாம் பலவழிகளில் பிள்ளைகளின் கல்விப் பயிற்சி பாதிக்கப்படுகின்றது. இதை உணர்ந்து புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எல்லா வசதி வாய்ப்புக்களுடன் வாழும் பிள்ளைகள் நன்றாகக் கற்று, வாழ்க்கையில் முன்னேறி வசதியற்ற பிள்ளைகளுக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தல் ஒரு முக்கிய கடமையென கருதலாம்.

மேலும், பள்ளிக்கூடங்களில் பாடங்களை மாத்திரம் படித்தல் போதுமானதல்ல. ஒரு பிள்ளை சரித்திரம், கணக்கியல், அல்லது விஞ்ஞானவியலில் புத்தக திறமைசாலியாக மாத்திரம் இருப்பதில் பயனில்லை. நல்வாழ்க்கைக்கான பழக்க வழக்கங்கள் பிறரை நடத்தும் முறை போன்றவற்றையும் அறிந்து அதன்படி நடத்தல் அவசியம். இவ்விரண்டு வகைகளிலும் (புத்தகம் + வாழ்க்கை முறை) சரிசமமாக தேர்ச்சி பெறுதல் பயனிறைவுடன் வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்ல உதவும். இவற்றினை மனத்திற் கொண்டு கிங்ஸ்ரனில் இயங்கும் சமூக

வளர்ச்சி நடுவம் (Centre Of Community Development) பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் ஆன முதலாவது கலந்துரையாடலை ஒக்ரோபர் மாதம் 25ம் திகதி நடத்தியுள்ளது. இக்கலந்துரையாடல் பற்றிய ஒரு பெற்றோரது கருத்துப் பின் வருமாறு:

“தமிழ் குழந்தைகளின் உயர் கல்வி தொடர்பாக பல்கலைக் கழகங்கள் பற்றியும், உயர் வகுப்பு பாடங்கள் அவற்றின் ஊடாக தெரிவு செய்யக் கூடிய துறைகள் பற்றியும், பிள்ளைகளின் பாடசாலை கல்வி தவிர்ந்த ஏனைய புறம்பான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் அந் நடவடிக்கைகள் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சி, தெரிவு செய்யக்கூடிய துறைகள்அதன் ஊடான வேலை வாய்ப்புக்களுக்கு எவ்வாறு உதவக் கூடும் என்பன குறித்தும் தகவல் பரிமாற்றம் கலந்துரையாடல் கருத்து பரிமாற்றம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. இந்நிகழ்விற்கு திரு. தம்பா அவர்களும் கிறீனிச் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சசானா அவர்களும் வருகை தந்தனர்.

கல்வியும் கோபமும்

விசி

இந்நிகழ்வு குறித்து வருகை தந்த அனைத்துப் பெற்றோரும் பிரயோசனமுள்ள தேவைப்படும் முயற்சி எனவும் தாம் பயனடைந்ததாகவும் பொதுவான கருத்தை வெளியிட்டுள்ளனர் பல்கலைக் கழக குழந்தைகளை அங்கு கற்பதற்கு செல்லும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய பிரச்சனைகள் (உதாரணமாக குடும்ப உறுப்பினர்களை பிரிந்து இருப்பதால் ஏற்படும் மனவருத்தம்) மாணவர்கள் கல்வி கற்பதில் சிக்கல்கள் ஏற்படும் போது கிடைக்க கூடிய உதவிகள், பொருளாதார உதவிகள், இவற்றோடு அங்கவீனமான பிள்ளைகளுக்கான ஆதரவு என பல்வேறு தகவல்களையும் சசானா தெரிவித்தார் இருப்பினும் உயர் வகுப்புக்களுக்கு பாடங்களை தெரிவு செய்கையில் என்னென்ன பாடங்களை தெரிவு செய்தால் எத்தகைய துறைகளுக்கு போக முடியும், என்னென்ன வேலை வாய்ப்புக்களை பெறமுடியும் என்பது பற்றி பருமட்டாகவே அறிய முடிந்தது எனவும் இன்னும் மேலதிக விபரம் வேண்டும் எனவும் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர். உதாரணமாக கணக்கியல் துறையில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ள எண்ணுகையில் இன்று கம்ப்யூட்டரின் உதவியுடன் பெருமளவு

வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதால் தயங்க வேண்டியுள்ளதாக தெரிவிக்கின்றனர். அதேபோல் விஞ்ஞான பாடங்களை தெரிவு செய்கையில் மருத்துவம் தவிர வேறு என்னென்ன துறைகள் இருக்கின்றன என்பதில் அதிக விபரம் கிடைக்கவில்லை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதே போல் பொருளியல், புவியியல், வரலாறு, தத்துவம் போன்றவற்றை தெரிவு செய்தால் ஈடுபடக் கூடிய துறைகள் வேலை வாய்ப்புக்கள் அவற்றிற்கு எவ்வாறு தயார்படுத்துவது குறித்து மேலதிக தகவல்களும் உரையாடலும் வேண்டும் என பெற்றோர் கோருகின்றனர். உரையாடலின் ஆரம்பத்தில் திரு தம்பா அவர்கள் பத்து வருடங்களுக்கு பிறகு என்ன தேவைப்படும் என இன்று முடிவு செய்ய முடியாது எனவும் இன்று இருக்கிற நிலமைகளுக்கேற்பவே நாம் தயாராக முடியும் என தெரிவித்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அதே நேரம் மருத்துவ துறை தொடர்பாக ஒரு பின்னடைவான அபிப்பிராயத்தை இச் சந்திப்பில் காண நேர்ந்ததாக ஒரு பகுதி பெற்றோர் தெரிவித்துள்ளனர். எல்லோரும் டாக்டர் ஆக வேண்டும் என்று தான் நினைக்கிறார்களே தவிர வேறுதுறைகளைப் பற்றி ஏன் யோசிக்கிறார்கள் இல்லை என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டதாகவும், மருத்துவம் துறையை விரும்பும் தமது பிள்ளைகளுக்கு அத்துறை தொடர்பாக உற்சாகம் அளிக்கக் கூடிய மாதிரியான ஆதரவு உணர்வு கிடைக்கவில்லை எனவும் தெரிவித்தனர். உதாரணமாக, பல மருத்துவம் தொடர்பாக தெரிவிக்கப்பட்ட அபிப்பிராயம் ஏற்படையதல்ல என குறிப்பிட்டனர். மருத்துவ துறையை குறைத்து மதிப்பிட்டுக் கொண்டு ஏனைய துறைகளுக்கு போகலாம் என சொல்லக் கூடாது எனவும் அடுத்த சந்திப்பில் மருத்துவத்தில் ஆர்வமுடையவர்கள் நன்கு உற்சாகப் படுத்தப்பட வேண்டும் என தாம் கோருவதாக கருத்து வெளியிட்டனர்.

புலம் பெயர் குழுவில் உள்ள பெரும் பகுதி பிள்ளைகள் எப்படி யென்று தெரியவில்லை கணிதபாடத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய உயர் நிலையைக் காட்டுகின்றனர். அநேகமானோர் தமது வயது, வகுப்பு நிலைகளுக்கேற்ப பாடசாலைகளில் உயர் குழுக்களுள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளனர். இது எமது சமூகத்திற்கு பெருமை அளிக்க கூடிய வரப்பிரசாதமாகும். அதை இனங்கண்டு, அத்தகைய மாணவர்களுக்கு அவர்கள் மேலும் சிறப்பாக கணித பாடத்தில் பிரகாசிக்க கூடிய மாதிரி கணிதத் துறையில் சாதனை படைக்க கூடிய மாதிரி வழிவகைகளை தேடிக்கொடுக்க முயல் வேண்டும் எனவும் அதனால் இங்கு கணிதக் குழு ஒன்றை அமைப்பது குறித்து ஆலோசிக்க முடியுமா என அறிய விரும்புகின்றனர். விரும்பத்தக்காத, சமூகத்தை அழிவுக்கு இட்டு செல்கின்ற வன்முறைக்கு புலம் பெயர் குழுவில் யாரும் ஒழுங்குபடுத்தாமலே குழுக்கள் உருவாகி நாசம் விளைவிக்கும் நிலையில், இந்த மாணவர்களுக்கு நமது சமூகம் நல்ல வழிகாட்டுதலை வழங்க முன்வர வேண்டும். பாடசாலைகள் மாணவர்களை கணிதம், விஞ்ஞானம், புவியியல் போன்ற பாடங்களுக்கு விசேடமான கருத்தரங்குகள், விசிவரைகளுக்கு அனுப்புவதாகவும் ஆர்வமும், திறமையும் உள்ள அனைவருக்கும் அச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பதாக தெரியவில்லை எனவும் எமது குழந்தைகளுக்கு அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்க முடியுமா எனவும் பெற்றோர் அறிய விரும்புகின்றனர்.

Why breed more terrorists and make people miserable?

President J R Jayewardene issued a special diktat to the then Army chief-of-Staff, Brigadier T I Weeraratna – “It will be your duty to eliminate in accordance with the laws of the land the menace of terrorism in all its forms from the island, and more especially from the Jaffna District. I will place at your disposal all resources of the state..... This task is to be performed by you and completed before 31st December.”

That was over 29 years ago on 14 July 1979.

This is what President Mahinda Rajapakse said in his 2008 New Year message - “...There is the expectation that we will come closer to overcoming the main problems that face us as a nation. Our foremost wish this New Year is success in the efforts to defeat terrorism in all its forms, bringing freedom and democracy to all Sri Lankans; and beginning new processes for the sharing of power within a single undivided country, assuring equality for all.”

Prime Minister Ratnasiri Wickramanayake told Parliament on 10 July 2008 that the time has come to put an end to terrorism and called on everyone to join hands irrespective of political differences to eradicate terrorism which has become a cancerous menace to the country.

The former Commander of the Army (1996-1998) and the first Chief of Defence Staff of the Sri Lankan armed forces, Rohan Daluwatte, wrote on 20 November 2008 that after three decades, now the required status has been given to the security establishment; they have everything that they wanted - increase of Defence Budget and as a result the increase of manpower, fire power, resources, technology and also modernization - to counter the present capabilities of the LTTE.

Another important factor, according to General Rohan Daluwatte, was the firm stand taken by the Sri Lankan government against outside pressure, more often than not initiated by terrorist fronts and sympathizers. In the past, he says, some INGOs, NGOs, the media and various other organizations succeeded to a great extent in hampering the Government's resolve and military operations by exerting various types of pressure. Sometimes this pressure came through foreign governments who were themselves under pressure from some of these INGOs and invariably the pressure was linked to foreign aid from these governments. This resulted in lot of limitations imposed on military commanders by the Government, particularly in the use of fire power. Sometimes the pressure was from our own bureaucrats. For example, at times it was a Herculean task to obtain the necessary approvals to increase the cadre of the armed forces to secure the newly captured areas and more often than not these requests were not granted or granted only in part.

Daluwatte says further: “While no one in his right mind expects the Government to do nothing to stop the escalating violence, surely, there are, more important aspects of the question that merit attention in the island of Sri Lanka. Can terrorism be simplified or reduced to a question of ‘law and order’? Terrorists, whether we like them or not, cannot be simply equated with mobs, thieves, robbers, thugs, looters, and arsonists. The only thing that is common between the two is their addiction to violence; and violence certainly cannot be condoned by any civilised society which believes in the rule of law.”

But, if terrorists were really a breed that could be classed alongside robbers and thugs, there is no need to propose a 177 billion-rupee (\$1.6bn) defence budget, supersonic fighter-planes, multi-barrel firepower to carry out the wishes of Rajapakse regime. Youth terrorism is a violent manifestation of something deeper and something fundamental to the national fabric. Cycles of violence have been perpetuated by the failure following ceasefires to meet the human needs of youth and to address the issues and causes that had led youth to continue violence.

Military solutions are no answer to political problems: A military defeat of the LTTE will not pave the way for President Rajapakse to achieve a political settlement in the North-East, on his terms and there is no reason to believe that he will be able either to eliminate “terrorism” either or to establish genuine peace in the island by military means.

What is more, with all the might of a military machine, the world's most powerful nation on earth, the United States of America is still unable to find a military solution and eliminate “terrorism” in Iraq and Afghanistan. Meanwhile, life in both these countries has become miserable for their unfortunate people. What this reveals is that military solutions cannot be achieved for political problems. Why then breed more terrorists and make people's lives more miserable?

Global Trends 2025

China to be biggest beneficiary of change, with wealth moving from west to east and nations competing for scarce resources, says a report by the National Intelligence Council

The National Intelligence Council (NIC), in its recent report titled A Transformed World says that “by 2025 the international system will be a global multipolar one with gaps in national power continuing to narrow between developed and developing countries”.

The NIC is a center of strategic thinking within the US Government, reporting to the Director of National Intelligence (DNI) and providing the President and senior policymakers with analyses of foreign policy issues that have been reviewed and coordinated throughout the Intelligence Community.

According to the report, the biggest winner in the coming multipolar age will be China. It predicts China is poised to have more impact on the world over the next 20 years than any other country. On present trends China will have the world's second largest economy by 2025, and could well be the largest importer of natural resources and the biggest polluter. It will be a leading military power, with a considerable navy to protect the sea lanes that deliver its raw materials, and at the same time wield hi-tech asymmetric tools.

The shift from a unipolar world has taken the form of a transfer of wealth from west to east that is unprecedented in its scale and speed, the NIC says. That transfer has been driven by high oil prices and the relentless drift of manufacturing to the low-wage economies of China and the rest of Asia.

That eastward movement has also entailed a shift in the world economy's centre of gravity from free-market capitalism to state-run structures. “For the most part, China, India and Russia are not following the western liberal model for self-development but instead are using a different model, ‘state capitalism’,” the report says.

The NIC report further predicts that there will be more Somalias - failed and lawless states. As power flows between nations, there will be another shift in some parts of the world: from the state to “non-state actors” such as corporations, tribes, religious groups and criminal gangs.

“Several countries could even be ‘taken over’ and run by criminal networks. In areas of Africa or south Asia, states as we know them might wither away, owing to the inability of governments to provide for basic

needs, including security,” the report warns.

Pulled apart by conflicts over increasingly scarce water, food and fuel, states will begin to implode, and the international organisations such as the UN that are supposed to act as referees do not seem to be up to the job of dealing with this new world.

The report envisages the return of a type of conflict “we have not seen for a while”: the battle over resources. As energy supplies are perceived to be more endangered, states could go to war in an attempt to secure exclusive access. One possibility raised by the NIC is a conflict between China and India, two fast-growing economies competing for finite raw materials and energy. Lack of water and declining crops caused by global warming can also fuel conflicts within weakening states in Africa. In that sense Darfur, where nomads and farmers have clashed over resources, could be a sign of things to come.

However, the NIC does not believe Iran's acquisition of nuclear weapons is inevitable, but the perception that the Islamic Republic is getting close to acquiring the bomb could lead other Middle East states to pursue their own nuclear ambitions, sparking a dangerous arms race.

The mostly stable mutual deterrent relationship that kept the cold war cold may not work in the Middle East, the report warns.

The report says, “Episodes of low-intensity conflict taking place under a nuclear umbrella could lead to an unintended escalation and broader conflict if clear red lines between those states involved are not well established.”

Underlying the eastward shift of power is the ageing of the west. The world's population is expected to grow from 6.8 billion to 8 billion in 2025, and almost all that growth will take place in Asia, Africa and Latin America, with only 3% in the west.

The US, with its high rate of immigration, will be a partial exception, but the greying of Europe and Japan will increasingly hobble countries' economies, as fewer and fewer working-age adults support the massed ranks of pensioners.

“By 2010 there will be about one senior for every four working age people in the developed world. By 2025 this ratio will have climbed to one to three or possibly higher,” the report says.

News Track

■ Flood disaster in Jaffna and Vanni:

Monsoon rains and cyclone ‘Nisha’ struck the Jaffna peninsula and the Vanni on the night of 24 November. In a three-day havoc all low lying areas, including the coastal belt, were flooded, affecting 338,579 people of 97,656 families in the Jaffna peninsula alone.

Among these 93,135 members of 25,381 families were displaced and accommodated in transitional camps. The floods and cyclonic winds completely destroyed 11,909 houses and left 31,278 houses severely damaged. Livestock was killed and a huge number of banana trees and vegetable plots were destroyed.

In the Vanni, many families which had suffered displacement more than ten times were again affected. The floods and the cyclone displaced 303,255 persons of 76,533 families in Kilinochchi and Mullaitivu Districts. Due to the heavy rains the reservoirs in Visvamadhu, Udayarkaddu, Kalmadhu, Iranaimadhu and other tanks in Vanni are dangerously overflowing. Uprooted trees have blocked roads and damaged buildings. In the Vanni too vegetable crops and livestock have been destroyed.

Consequently, prices of vegetable, eggs and other food have risen sharply and are expected to

remain high until markets are replenished with fresh stocks following new cultivation. Though essential food materials have been brought to Jaffna by ship prices of food remains high. People in the district find it difficult to make ends meet without adequate income. High unemployment and military restrictions on fishing are exacerbating the situation.

Reports say that electricity supply has been restored in many areas in Jaffna and telephone lines are expected to be restored within the next few weeks. The daily curfew hours in the peninsula were changed on 1st August 2008. The new curfew hours are from 9.00 p.m. to 4.30 a.m.

■ UN condemns killing of aid worker:

The UN Humanitarian Coordinator for Sri Lanka, Neil Buhne, condemned the killing of Tamil aid worker A. Vigneswaran employed by the Norwegian Refugee Council (NRC) in the Batticaloa District, on 27 November. He called on the Sri Lankan authorities to mount a thorough investigation that will result in the killer being brought to justice. Mr Vigneswaran, 28, had been working as a construction supervisor for nearly two years and he was the third employee of the NRC to be murdered.

Meanwhile, European Commissioner for Development and Humanitarian Aid Louis Michel,

said: “The perpetrators of such horrendous acts must be brought to justice. There can be no impunity. Humanitarian workers are here to help Sri Lanka people, in an impartial and neutral manner. They must be able to do their work without risking their lives. It is the responsibility of all those involved in this conflict that under the International Humanitarian Law they are obliged to ensure the safety of civilians, including aid workers.” Foreign aid workers in Sri Lanka have been subjected to vilification on the alleged grounds that they are sympathetic to the LTTE. Sri Lanka stands accused of being one of the most dangerous places in the world for aid workers.

■ Experiments with coconuts to

create profit: Dr. Steve Bradley of the Social Entrepreneurship and Economic Development division at the Baylor University in Waxco, Texas, USA has announced that his class is working on a project that utilizes the fibre of the coconut for profitable business in developing countries such as Ghana, Liberia, Brazil, Mexico, Indonesia and Sri Lanka.

Dr Bradley partnered with his father, Dr Walter Bradley, professor of engineering, to work on the technology for using coconut fibres to make truck liners, door panels, and floorboards in automobiles. The researchers are in talks with Hobbs Bonded Fibers, a large fibre processing company that provides

services to General Motors, Toyota, Nissan and Honda. Dr Bradley says that should the project prove feasible, the US will buy the necessary equipment for processing the coconut fibre in the developing nations and hire people in those countries to complete the processing for export.

In Brazil and Sri Lanka, the land to cultivate the coconuts has already been rented. But none of the equipment has been purchased for the processing to begin. “The initial capital investment is anywhere between \$50,000 and \$100,000”, Dr Bradley said. “So the risk is pretty high, and we are trying to get people here to invest in that. But if the returns are good and the social benefits are high enough, it will be well worth it.”

Unlike many resources, coconuts are renewable products and because they are grown only in certain regions of the world, nations that grow them have a global advantage.

“The ability to bring in capital, not in the form of temporary aid, but in the form of exporting real-value added products is a huge benefit and is a huge part of these countries rising out of poverty,” Dr Bradley said. “The role of the social entrepreneur is to be that connection between the technology knowledge of the West and the unique resources of underprivileged nations. When you put those two things together, there is a chance for really great opportunities.”